

[III: O savršenoj poslušnosti]

Gospodin u Evandjelju veli: Tko se ne odrekne svega što posjeduje, ne može biti moj učenik (Lk 14,33); i: Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga (Lk 9,24). Ostavlja sve što posjeduje i gubi [dušu svoju i] tijelo svoje onaj čovjek koji svega sebe u poslušnosti predaje u ruke svoga poglavara. Pa što god čini i govori a – koliko on zna – nije protiv njegove volje, i ako je dobro to što čini, to je prava poslušnost. I ako podložnik kadgod vidi bolje i korisnije stvari po svoju dušu od onoga što mu poglavar zapovijeda, neka ono svoje dragovoljno posveti Bogu; ono pak što poglavar zapovijeda neka nastoji djelom izvršiti. To je naime poslušnost u ljubavi (usp. 1 Pt 1,22), jer je po volji Bogu i bližnjemu.

Ako pak poglavar podložniku zapovjedi što protiv njegove savjesti, makar ga ne poslušaj, neka ga ipak ne otpusti. Pa ako ga zbog toga neki budu progonili, neka ih radi Boga još više ljubi.

U prve dvije rečenice nalazi se jedan zahtjev: Kristov se učenik mora odreći svega, sve napustiti, a na prvome mjestu sebe samoga. Kristov učenik ne može htjeti imati nešto za sebe. On mora biti sav Gospodinov. Njegova volja mora biti takva da sva bude Božje vlasništvo. Život potpuno siromašna čovjeka dosiže svoj vrhunac u poslušnosti u kojoj sve ostavlja, ništa ne zadržavajući za sebe.

A Franjo je običavao reći da još nije sve ostavio radi Gospodina onaj koji još čuva torbu vlastite volje (Cel 140).

Naravno da svi želimo slušati Boga. Na Njegovu riječ ćemo sve učiniti. No, On ne ulazi vidljivo u naš život. Ne govori nam na čujni način. On se služi ljudskim sredstvima, često i previše ljudskima, točnije, našim bližnjima.

Kao na primjer: Sad bi ja mogao reći Kreši: „Vodit ćeš rad u grupama.“ On će jednostavno to poslušati i učiniti. Naravno da Krešo neće poslušati ako mu kažem da skoči sa zgrade ili sa Savskog mosta jer to nije dobro. Krešo zna da to nije dobro, da to Gospodin ne progovara kroz mene. No, Krešo neće na to reći ovaj čovjek je luđak ili zao, ne želim s njim više razgovarati, ne želim s njim više imati posla. On će me kao dobar brat još više ljubiti. Da se vratim na prvi dio onoga što ste čuli danas, on će me ljubiti tako što će me bratski opomenuti.

Možda će Krešo misliti da je bolje da to Stjepan vodi rad u grupi, ipak je on tu iskusniji, ali kao dobar brat poslušat će što sam mu rekao.

Gospodin zna najbolje što je dobro za nas. Zato Mu se moramo prepustiti puni vjere u Njegovo vodstvo.

Jedna priča kaže ovako:

Kralj koji nije vjerovao u Božju dobrotu, imao je roba koji bi u svim okolnostima uvijek rekao: "Moj kralju, nemojte biti obeshrabreni, jer sve što Bog čini je savršeno. On ne čini pogreške!"

Jednog dana je otišao u lov i na putu je divlja životinja napala kralja. Njegov rob je uspio ubiti životinju, ali nije uspio sačuvati svoje veličanstvo da ne izgubi prst.

Ljut i bez imalo iskazivanja zahvalnosti što je spašen, kralj upita: "Je li Bog dobar? Ako je dobar, ja ne bih bio napadnut i ne bi izgubio prst."

Rob mu odgovori: "Moj kralju, unatoč svemu, ja vam samo mogu reći da je Bog dobar, i On zna zašto se to dogodilo. Što Bog čini je savršeno. On nikada nije u krivu!"

Bijesan zbog odgovora, kralj je naredio da roba stave u tamnicu.

Kasnije, kralj je otišao u lov, ali taj put sam. Uхватili su ga divljaci koji su žrtvovali ljude.

Na oltaru i spremni da žrtvuju kralja, divljaci su otkrili da njihova žrtva nema jednog prsta. U skladu s njihovim običajima, samo cijela osoba sa svim svojim dijelovima može biti ponuđena bogovima. Kralj bez prsta se smatrao lošom žrtvom za njihove bogove. Stoga su oslobodili kralja.

Nakon povratka u palaču, kralj je naredio da se oslobodi rob. Primio je radosno roba.

Upitao je roba, Bog je uistinu bio dobar prema meni! Gotovo su me ubili divljaci, ali zbog sreće zbog jednog prsta, bio sam oslobođen. Ali imam jedno pitanje: ako je Bog tako dobar, zašto je dopustio meni da tebe stavim u zatvor?

Rob je odgovorio: „Moj kralju, da sam ja išao s tobom u lov, mene bi žrtvovali jer ja nisam bez jednog prsta. On je tebi dao da me staviš u zatvor kako ja ne bih išao s tobom u lov. Zapamti da sve što Bog čini je savršeno. On nikada nije u krivu.“

Bog je uistinu dobar i zna bolje od nas i može svoju volju izvršiti po kome želi. Bog se može poslužiti i grješnim sredstvima da nas spasi.

Zato slušajmo svoje bližnje, slušajmo svoju braću i sestre. Možda nam upravo Gospodin kroz njih progovara. Preko braće i sestara nas je pozvao da danas dođemo na ovaj susret čuti nešto o Franjinim opomenama. Isto tako nas može pozvati da dođemo na neku karitativnu akciju, da pomognemo počistiti crkvu ili sobicu, da odemo do nekoga u potrebi,... Zato slušajmo svoje bližnje, slušajmo svoju braću i sestre. Možda nam upravo Gospodin kroz njih progovara.